

עיריית הוד השרון
ישיבת מועצת עיר שלא מן המניין 15/10
מיום 25.11.10

נוכחים:

מר חי אדיב	-	ראש העירייה
מר יגאל שמעון	-	סגן ומ"מ ראש העירייה
מר אביאל אברמוביץ	-	סגן ראש העירייה
הגב' אביבה גוטרמן	-	סגנית ראש העירייה
מר יחיאל דמארי	-	חבר המועצה
מר משה ארז	-	חבר המועצה
מר נעם פעיל	-	חבר המועצה
מר נדב דואני	-	חבר המועצה
מר חיים שאבי	-	חבר המועצה
מר גדעון סעדי	-	חבר המועצה
מר יגאל הררי	-	חבר המועצה
מר אמיר כוכבי	-	חבר המועצה

נעדרים:

מר יואב רוזן	-	חבר המועצה
מר אלי טימור	-	חבר המועצה
הגב' יפעת קריב	-	חברת המועצה

משתתפים:

מר רפי סער	-	מנכ"ל העירייה
מר מיכאל בלומנפלד	-	גזבר העירייה
מר ירון סולברג	-	היועץ המשפטי לעירייה
הגב' ניצה משה	-	מרכזת ישיבות המועצה

על סדר היום:אישור צו הארנונה לעיריית הוד השרון לשנת 2011

ניצה משה: אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת העירייה שלא מן המניין, 15/10. על סדר היום, אישור צו הארנונה לעיריית הוד השרון לשנת 2011. כולם קיבלו את צו הארנונה. ודברי ההסבר שהוכנו על ידי משרד "אליאס, בן אריה, אסף, עורכי דין". הייתה ישיבת ועדת כספים, העברנו גם את פרוטוקול ועדת הכספים אליכם.

חי אדיב: קודם כל אני רוצה לברך את ועדת הכספים, ואת היושב ראש שלה, חיים שאבי, שעשו עבודה נהדרת. יש פה כמה פעולות, אני רוצה שתדעו. פעולה אחת זה שדרוג צו הארנונה, ועשיית סדר, שבאמת היו צריכים לעשות את זה הרבה שנים ועדיין המשימה היא רבה. והדבר השני, זה תהליך של עבודת מטה, והקשבנו כמעט לכל חברי המועצה שרצו להביע דעה, ובסופו של דבר הגענו לאישור החלטה. אני רוצה לתת מילה אחת בעניין הזה הרבה פעמים, וזה מאוד סקסי לתקוף, כן מעלים ארנונה, לא מעלים ארנונה. כן מורידים, לא מורידים. מי שמוריד הוא גדול, מי שמעלה הוא קטן. או כל מיני דברים מהסוג הזה. רבותי, איך אמר חיים שאבי? "צו השעה". כשרוצים לתת שירות, וכל אלה שמתיימרים ורוצים שניתן שירות יותר גבוה, יש משוואה אחת. הכנסות בעירייה הן בעיקר מארנונה. לא ממקום אחר. כך שעיר שנותנת שירות גבוה, מצפה, יש איזון וזה נכנס. מי שמכיר ויודע, זו המתמטיקה. אין פטנט אחר. לכן עיר חזקה יש לה יותר הכנסות. עיר חלשה יש לה פחות הכנסות. וההכנסות באות בעיקר או מעסקים או מתושבים. אני חלק מכם. אני חלק מהתושבים. כולנו אותו דבר. כך שהחלטה היא לא החלטה של קבוצה כזאת או קבוצה כזאת. החלטה היא של השולחן הזה, של הספינה הזאת שצריכה להפליג למרחקים. ולכן יש פה אחריות עירונית, לא לאומית, מקומית, שצריכה לגרום לספינה הזאת להמריא קדימה. עוד חינוך, עוד ניקיון, עוד גינון, עוד דברים אחרים. ומי שרוצה שירות טוב, שיידע לקחת אחריות וגם להצביע בעד שדרג ושיפור צו הארנונה. לכן רפי, סדר יום, הבמה שלך. אתה רוצה להגיד, חיים, משהו לפני ההתחלה?

חיים שאבי : אני אגיד כמה מילים, שהצו שהוגש היום למועצה, זו רפורמה שלמה בצו הארנונה הקיים וזה תיקון עיוותים היסטוריים. הצו הזה מתייחס להוד השרון של לפני 20 שנה. יש פה דוגמאות של, יש הרבה דוגמאות של התייחסות לעיר הזו, התייחסות היסטורית ממש. אני רוצה להודות למנכ"ל, לרפי, על העבודה שנעשתה, לצוות המקצועי, לגזבר וכל הצוות שליווה את התהליך הזה, לחברי ועדת הכספים, אנחנו מנסים שהוועדה הזאת באמת תהיה עניינית, אז אני בסופו של דבר חושב,

יחיאל דמארי : היא תהיה עניינית, אנחנו צריכים לקבל עכשיו תעודות....

חיים שאבי : אתה תקבל בסוף. ואחרון שאני רוצה להודות לו, זה לראש העיר חי אדיב, שנענה, ואם אתם חושבים שהדברים הולכים בקלות, אז עברנו מספר ישיבות עם חברי הקואליציה, ונענה בסופו של דבר להעלאה, למרות ההמלצה של הצוות המקצועי ל-5%, נענה בסופו של דבר להעלאה של 2.5%, ותאמינו לי, זה בחירוק שיניים. אז תודה. אני בכל אופן מרגיש בקדנציה הזו שיתוף פעולה ובאמת הבנה לצרכים, למרות שזה עלה, אבל יש פה הרבה צרכים של הציבור, שבסופו של דבר חי נענה להם אז תודה ושיחיה בהצלחה לכולם.

רפי סער : אנחנו בעיקרון התייחסנו למספר פרמטרים בצו הארנונה של הוד השרון. בעיקר, ואנחנו נציג את זה במצגת, לקחנו את כל הרשויות שנמצאות כאן בסביבה ובדקנו בצורה מקיפה את צו הארנונה שלהם, והשווינו את התעריפים לצו הארנונה של הרשויות האחרות. אנחנו רק נציג לכם כאן את הפערים שקיימים, וגם הרפורמה שאנחנו מציגים אותה היום, גם הסיווגים, העלאת התעריפים שמתוכננת, כדאי להדגיש שהפערים ייסגרו כבר תוך מספר שנים. זאת אומרת גם מה שאנחנו מגישים למשרד הפנים בתקופה הקרובה, זה לא אומר שמשרד הפנים מאשר את התעריפים, זה תהליך שייקח מספר שנים. אז אנחנו נתחיל עם המצגת. אנחנו נתנו פה דוגמאות של מספר נושאים. דירה של 100 מטר בהוד השרון משלמת את התעריף הנמוך ביותר. אתם יכולים לראות את המספרים. אתם יכולים לראות את הדיאגרמה כאן. מרתפים, בעיר הוד השרון משלמים בממוצע 14 שקלים למטר, וכל הערים שבדקנו, מרתפים משלמים בפתח תקווה

אתם יכולים לראות קרוב ל-50 שקלים, רמת השרון 45, כפר סבא 39, הרצליה 41. אנחנו הלכנו על קו של התאמת המרתפים לתעריף נמוך שהוא 33 שקלים למטר. זה מה שאנחנו מבקשים כרגע ממושרד הפנים. הפער בבית, לקחנו בית לדוגמא, בית פרטי בהיקף של 200 מטר. 100 מטר מרתפים, נכון להיום משלם בחוד השרון 9,862 שקלים. אם תיקחו את ההשוואה מול פתח תקווה, רמת השרון, כפר סבא, הרצליה ורעננה, אתם יכולים לראות שזה פער בלתי סביר. אפשר לראות את זה גם בדיאגרמה כאן שיש מולנו. אבל בסך הכול, זה פערים בהכנסה שלהם. המצב הממוצע, כמו שאתם רואים, במידה ויאשרו את השינוי, התעריף ישתווה לתעריף הנמוך יותר. אבל עדיין זה חזון למועד. תחנות דלק. תחנות דלק בהוד השרון, התעריף שאתם רואים שהוא 89 שקלים, זה לאחר שאנחנו בשנה הקודמת העלינו ב-15% את התעריף, זאת אומרת הוא היה נמוך יותר. תחנת דלק בהוד השרון משלמת תעריף שהוא כמעט רבע מכל הערים בסביבה. בלתי סביר, לא נכון, לא הגיוני. סך הכול אנחנו לא מתכוונים להכביד על תחנת דלק, אבל מצד שני תחנת דלק או פז או כל תחנה שנמצאת באזור הוד השרון, אינה שונה מתחנה שנמצאת בכפר סבא, רעננה, פתח תקווה, הרצליה, ואתם יכולים לראות את המספרים ועם מספרים אי אפשר להתווכח.

יגאל הררי: בכמה העליתם את זה?

רפי סער: זה התעריף, 89 שקלים. הכוונה שלנו להעלות, לבקש את התעריף הגבוה ביותר –

יגאל הררי: למה זה לא מופיע?

רפי סער: יש את המצב המוצע. הכוונה להעלות ל-300 –

חי אדיב: ראיתם בתחנת דלק מה קורה?

רפי סער: הכוונה היא לחשוות את התעריף היקר יותר שזה 332 שקלים. כמו שאנחנו התנהלנו מול משרד הפנים בשנה האחרונה, אחרי ויכוחים קשים, הם הסכימו להעלות בקרוב ל-14% את התעריף, וזה אני מעריך מה שיקרה בשנה הבאה. כמו שאמרתי, זה תהליך. תהליך שיכול לקחת מספר שנים. והצו הארנונה הזה מציג מצב אופטימאלי. בנקים. בנקים בעיר הוד השרון

משלמים את התעריף הנמוך ביותר וזה התעריף שאתם רואים אותו כרגע, תעריף אחרי שייקרנו את זה בשנה האחרונה. שנה קודמת זה היה פחות 13%. התעריף היום הוא 883 שקלים. רמת השרון לצורך העניין זה 1,140 שקלים, פתח תקווה, כפר סבא, הרצליה, רעננה, ראש העין, תעריף גבוה יותר. סך הכול אתם יכולים לראות שבנק שנמצא בעיר הוד השרון ושוכן ... כ-560 מטרים, אתם יכולים לראות את אובדן ההכנסות מחוסר גבייה בתעריף שהוא שוויוני לערים השכנות. וכמו שאני אמרתי, בנק הפועלים או בנק לאומי או כל בנק אחר שנמצא בעיר הוד השרון, אינו שונה מבנק שנמצא בכפר סבא, רעננה, הרצליה, פתח תקווה, צריך לשלם אותו תעריף וזה הבקשה שלנו. קרקע תפוסה. אתם רואים את הפערים, העיר משופעת בקרקעות תפוסות.

יגאל הררי: מה זה קרקע תפוסה?

רפי סער: קרקע שהיא תחומה, יש הגדרה מפורטת.

אברהם שדה: כל מה שהוא לא אדמת בניין ואדמה חקלאית.

רפי סער: שמעתם?

יגאל הררי: עוד פעם, לא שמעתי.

רפי סער: כל מה שהוא לא אדמת בניין ואדמה חקלאית.

יגאל הררי: לא הבנתי.

אברהם שדה: כל מה שהוא לא קרקע חקלאית ולא אדמת בניין. כי אדמת בניין בסיווג...

יגאל שמעון: לא הבנתי אבל. מה זה קרקע תפוסה?

(מדברים יחד)

ירון סולברג: יש ברזלים על הקרקע, יגאל. יש מקום מסוים שיש בו בניין ויש ליד

ברזלים על הקרקע. חצי דונם. הקרקע שמונחים עליה ברזלים, היא קרקע

תפוסה. בגדול, כדוגמא. קרקע שהיא לא בית, היא לא אדמה חקלאית,

משתמשים בה באיזשהו שימוש שלא נופל לקטגוריה למעלה זה נקרא

קרקע תפוסה.

יגאל הררי: יכול להיות בן אדם שיש לו אדמה חקלאית .....

ירון סולברג: אז זה לפי מבחן השימוש אתה צודק.

(לא שומעים)

- יגאל הררי : אז האדמה היא עדיין חקלאית. למה היא לא חקלאית?
- ירון סולברג : כי אם השימוש הוא לא חקלאי אז בדרך כלל לא צריך לראות בו "חקלאי".
- יגאל הררי : מה עושה חקלאי ששומר את הצנרת שלו ...
- ירון סולברג : זו שאלה. אז אני לא דיברתי על צנרת של חקלאי. ביקשת דוגמא לקרקע תפוסה, ניסיתי לתת דוגמא. כמובן צריכים לבחון כל מקרה לגופו. אם השימוש הוא חקלאי במהותו אז חקלאי.
- רפי סער : אז בעיקרון התעריף של קרקע תפוסה כמו שאתם רואים, הוא נמוך מאוד, 4.62 שקלים, לעומת רעננה, שהיא הזולה יותר, אנחנו גם ב-50% תעריף פחות מרעננה, אפשר לראות כפר סבא, רמת השרון, פתח תקווה, הרצליה. נמוך מאוד. לעומת זאת המצב בחברות ההיי טק, זאת אומרת אם אנחנו רוצים כן לפתח מקורות הכנסה, מקורות הכנסה בעיקר נמצאים באזורי התעשייה, כמו שאתם ידועים, חברת היי טק לא הולכת לבית ספר ואין השקעות. זאת אומרת התעריף הוא סכום מלא שנכנס כמעט לעיריית הוד השרון. דווקא במקום הזה שאנחנו צריכים לעודד תעשייה, התעריף הוא תעריף יקר, ואתם יכולים לראות את התעריף של הוד השרון, שזה 116 שקלים למטר, מול רעננה, שרעננה עשתה פעולה מדרגית של הפחתה בהתאם לגודל החברה. ככל שהחברה גדולה יותר, התעריף יורד. לכן יש הרבה מאוד חברות שהן חברות עוגן, שמעל 4,000 ו-9,000 מטר. אתם יכולים לראות את התעריף. כפר סבא לאורך תקופה היו הנחות. לאחר מכן קבעו תעריף אחד נמוך, וכל חברת עוגן מעל 7,000 מטר, משלמת 24 שקלים. ולכן חברות עוגן ישמחו לעבור לכפר סבא ולרעננה, בהוד השרון התעריף הוא יקר, ואנחנו פעלנו מול משרד הפנים, אנחנו מבקשים להשוות את תעריפי הארנונה בעיר הוד השרון לתעריפי הסביבה. זאת אומרת גם לכפר סבא וגם לרעננה בצורה מדרגית, כדי שאנחנו נוכל להיות במגרש הזה של התחרות מול הערים האחרות.
- אמיר כוכבי : למה, אי אפשר לתת פטור ספציפי?
- רפי סער : לא, לא ניתן. קנטרי קלאב, לצורך העניין תראו את התעריף של הקנטרי קלאב למטר, אדמה תפוסה בקנטרי קלאב, פשוט כמעט בחינם. תעריף של אגורות. אנחנו גם תוקפים את זה, מבקשים תעריף גבוה של 25 שקלים.

פער בלתי סביר. זאת אומרת בסך הכול פתח תקווה, רמת השרון, כפר סבא, הרצליה, רעננה, אלו התעריפים המקובלים באדמה תפוסה שנמצאת בקנטרי קלאב. אצלנו כאן בעיר זה 0.095 אגורות.

חיים שאבי : חינם כמעט.

רפי סער : בחינם. אנחנו מבקשים להעלות את זה עוד פעם לתעריף סביר שזה 25 שקלים. וזו כרגע הבקשה. זאת המסקנה, התעריף הנהוג כאן בהוד השרון הינו הנמוך ביותר.

גדעון סעדי : אדמה תפוסה זה רק בקנטרי קלאב?

רפי סער : יש כמה סיווגים, אנחנו התייחסנו פה לאדמה תפוסה בקנטרי קלאב. יש אדמה תפוסה לא בקנטרי קלאב, שזה תעריף אחר.

גדעון סעדי : ולגביה אנחנו לא מבקשים העלאה?

רפי סער : מבקשים העלאה אבל זה גם עדיין הפערים –

גדעון סעדי : השאלה על מי משפיע אדמה תפוסה נוספת. מעבר לקנטרי קלאב... כי אם אנחנו מבקשים לתת שם נוספת, גם באדמה תפוסה נוספת? לא במסגרת הקנטרי?

רפי סער : כן.

גדעון סעדי : ומי עוד נכנס תחת הגדרה של אדמה תפוסה מלבד קנטרי? אמרת? אולי לא הקשבת.

רפי סער : כל אדמה חקלאית, כל מה שלא אדמה חקלאית ולא אדמה לבניין.

דובר : ולא מופיע בשימושים –

רפי סער : ולא מופיע בשימושים.

גדעון סעדי : רגע אבל מי שנמצא ב- מה זה אדמה חקלאית? מי שאין לו תב"ע -

ירון סולברג : תב"ע לא קשור. ארנונה זה שימוש בפועל... תב"ע יכולה להראות בפועל....

גדעון סעדי : עוד לא הבנתי.

ירון סולברג : קרקע משמשת לקרקע חקלאית, בנה עליה בניין ללא היתר נניח. גם בניין ללא היתר חייב בתשלום ארנונה למגורים.

גדעון סעדי : לפי השימוש, נכון, לא לפי הסטאטוס המשפטי. זה ההסבר?

ירון סולברג : מה השאלה?

גדעון סעדי : אמרנו אדמה תפוסה זה הנושא של הנושא של קנטרי קלאב, או קיי?

- ירון סולברג: אתה לפני כן פספסת –
- גדעון סעדי: אני מבקש לחזור טיפה אחורנית. לשקף הקודם אולי.
- רפי סער: התייחסנו לאדמה תפוסה, במסגרת אדמה תפוסה יש אדמה תפוסה בקנטרי קלאב.
- גדעון סעדי: עזוב קנטרי, זה הבנתי.
- רפי סער: הקנטרי קלאב כרגע התעריף שהיה. אדמה תפוסה לא בקנטרי קלאב, התעריף הוא 4 שקלים ומשהו –
- גדעון סעדי: לא, זה בסדר, אני מבין שרוצים שם העלאה, אני שואל מה נכנסת תחת ההגדרה של אדמה תפוסה שלא קנטרי קלאב.
- רפי סער: היועץ המשפטי הסביר לך.
- גדעון סעדי: לא הצלחתי להבין. אני בטוח שהוא הסביר טוב. אתה מבין מה אני שואל?
- ירון סולברג: כתוב בצו ארנונה, ששה יש לך פה צו ארנונה מנוסח, תראה את הנוסח,
- גדעון סעדי: חשוב לי להבין מה זה אדמה תפוסה לא של הקנטרי קלאב כדי לראות אולי אנחנו מדברים על משהו שעושים נזק למישהו, זאת הכוונה שלי.
- ירון סולברג: קרקע שלא מוגדרת באחד הסיווגים למעלה בצו הארנונה ולמטה זה מסעיף 2, שלא נופל לתוך אחד הסיווגים שלמעלה, מוגדר כקרקע תפוסה.
- גדעון סעדי: יכול להיות שאנחנו, בגלל שלא ביררנו, אנחנו –
- ירון סולברג: לא לא, קרקע תפוסה, אדמה תפוסה חצרות ומפעלים,
- גדעון סעדי: חצרות ומפעלים,
- ירון סולברג: (מקריא): "שטח החלקה פחות שטח בנוי לכל מ"ר ב', מבנים נטושים שלא ראויים למגורים" –
- גדעון סעדי: אז למעשה כמעט כל נכס. כי אמרת, שטח החלקה לא כולל השטחים הבנויים. אז זה כמעט כל נכס בהוד השרון. נכון? אז יש לזה משמעות הכי רחבה. אבל זה הדבר הכי משמעותי בהוד השרון. בכמה אנחנו מעלים אותו?
- ירון סולברג: זה לא בחלק: חוזה, בחלק הקודם.
- גדעון סעדי: מעלים אותו אבל?
- רפי סער: ההערכה שלנו מעלים אותו ב-10% או 12%. אם זה 4.9 שקלים, תעשה את החשבון. 5 שקלים ועדיין זה תעריף שהוא בחציו מהתעריפים הנהוגים בכל

האזור. מרפאות וקליניקות פרטיות, כמו שאתם רואים, מרפאה, קליניקה, לצורך העניין עם כל ההגדרות, משלמות כאן גם תעריף נמוך מאוד, שזה 200 שקלים למטר.

יגאל הררי: ...238 ...

רפי סער: כרגע בהוד השרון התעריף כרגע הקיים 202 שקלים למטר. בכל הערים בסביבה אתם רואים שהוא יקר יותר.

יגאל הררי: למה את מבקשים 238 ולא 252.

חי אדיב: כי אתה לא יכול להעלות דרסטי,

יגאל הררי: למה לא?

רפי סער: אנחנו יכולים להגיש בקשה על 250 או 260 שקלים. משרד הפנים לא יאשר. הכוונה היא, לקחנו פה עלייה של 15% אם אני זוכר טוב את המספרים, זה נותן 238 שקלים. יש חישוב כלכלי מדויק שאומר, ברגע שאנחנו מעלים את התעריף הזה, מה המשמעות הכלכלית –

יגאל הררי: רגע, משהו פה לא בסדר.

דובר: אתה צודק, הרבה דברים. אנחנו לא יודעים מה.

רפי סער: סופי, כמה המשמעות הכספית? תוספת של 100,000 שקלים להכנסה העירונית. זה פחות או יותר המצגת. רוב הסיווגים שאנחנו הצגנו כאן היום, בהנחת עבודה שמשרד הפנים –

יגאל הררי: לא ראיתי על הבית. איפה.....

רפי סער: השקף הראשון השווה דירה של 100 מ"ט בהוד-השרון 3,447 ₪.

יגאל הררי: התכוונתי לבית גדול יותר

רפי סער: יש סיווגים לכל מטראז', לקחנו שני פרמטרים קיצוניים.

יגאל הררי: איפה המרתפים פה?

רפי סער: זה המרתפים. זה המרתפים במצב הקיים.

יגאל הררי: חיים זה 2.5%.

חיים שאבי: זה תיקון עיוותים. שבינתיים לי מרתף לא לך.

יגאל הררי: אם יש לבן אדם דונם אדמה גינה או לא? כמה את מחייבת היום למטר על

אדמה של בן אדם שיש לו דונם אדמה?

רפי סער: לא מחייבים.

- יגאל הררי : לא מחייבים? הוא גר באוויר?
- רפי סער : רק על הבית, בית בנוי.
- יגאל הררי : בית בנוי של 200 מטר, הוא יושב על דונם אדמה, איך מחשבים לו?
- אביאל אברמוביץ : ממתני מחייבים על דונם, יגאל? ממתני מחייבים על השטח?
- דובר : הוא מעלה רעיון, אולי נצביע על זה.
- (מדברים יחד)
- משה ארז : יגאל, צריך לבדוק את החשבונות.
- אביאל אברמוביץ : יגאל, אתה לא קורא את החשבונות כנראה.
- יגאל הררי : אני למדתי שבחשבונות –
- משה ארז : לא, כתוב את המטראז' בדיוק.
- (מדברים יחד)
- אביאל אברמוביץ : לא, זה טוב שאתה שואל אבל תקרא את החשבון.
- יגאל הררי : אני יש לי בית של 120 מטר עם 2 דונם ובית של 200 מטר, אם אותו 120 מטר שגר ב-2 דונם ואותו 120 מטר שגר בחצי דינם, משלמים אותו דבר.
- זה מה שאני רוצה לדעת.
- (מדברים יחד)
- אברהם שדה : על הבתים צמודי הקרקע, דונם, 4 דונם, אם זה בית פרטי והאדמה לא מוגדרת כאדמת עיבוד חקלאית, לא מחייבים אפילו אם זה 100 דונם. אבל אם היא מוגדרת בייעודי הקרקע כאדמה חקלאית, הבית יחויב בנפרד והאדמה החקלאית בנפרד.
- יגאל הררי : זה מה שרציתי לשמוע.
- רפי סער : אני רק רוצה להגיד עוד מילה אחת שהיא חשובה. בהנחת עבודה שנניח משרד הפנים היה מאשר או יאשר את הצו הזה כמו שאנחנו מגישים אותו, זו תוספת הכנסה מאוד משמעותית לעיר. זה לא המצב, אנחנו מודעים לזה, אבל מה שאנחנו מציעים כרגע זה תהליך שיכול לקחת מספר שנים, שבסופו של יום אנחנו נחיה שוויוניים לכל ערי הסביבה.
- יגאל הררי : קודם כל אני רוצה להגיד ככה, שאני לא עברתי מספיק על החומר, אני רוצה תשובה האם חלק מהבקשה שהגשנו למשרד הפנים כוללת, במידה ובן אדם בן 80 מגיש בקשה הוא מקבל יחס יותר גבוה באחוזים בהנחה, או

שהסוג הנחה, 2800 שקל, ואנחנו העלינו לו את המחיר של הבית, אנחנו נותנים לו באותו יחס שהיה מקבל עד היום את ה-80% או 85% הנחה, או שבגלל שמעלים לו את המחיר של המרתף שזה 2.5%, אנחנו נותנים לו גם הנחה בהתאם יותר גדולה? כיוון ש-2800 שקל שהוא מקבל ביטוח לאומי זה עדיין אותו סכום.

נדב דואני: קשיש שיש לו מרתף יש לו הרבה כסף. תראה לי איזה קשישים במצוקה יש להם מרתף.

אביבה גוטרמן: יש תשובה, לא קשור, יש תשובה.

יגאל הררי: אם צו הארנונה כשמגישים בקשה מתחשבים בפרמטרים האלה, או שאנחנו עוברים עכשיו תקופהנוספת,

אביבה גוטרמן: יש ועדת הנחות.

חיים שאבי: "צו השעה" יגאל.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: הדבר השני, זה סתם דוגמא עכשיו. מכיוון שאני חושב שגם צמצמו פה את האזורי תשלום, נכון? א' ו-ב' בלבד,

אביאל אברמוביץ: לא צמצמו.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: משה, אצלך יש ... כולם בעלי קרקעות פרטיים שם. אצלך יש ... מה שאני רוצה להגיד, מכיוון שאתם רוצים, מה קורה לשכונה כמו שרת? יש שם אנשים שלא יכולים לשלם את המיסים... שהם ישלמו את כל ה... מה שנקרא והם יוכלו להגיש בקשה לקבל הנחה מסודרת?

יגאל שמעון: זה לא קשור לצו הארנונה, יגאל.

אביבה גוטרמן: יש יו"ר ועדת הנחות בארנונה שיגיד.

יגאל הררי: אני רוצה לקבל תשובה, אני מוכן... השאלה מה ... שאנשים יוכלו לעמוד בתשלום הזה.

יגאל שמעון: או קיי, סיימת? תראה, אנחנו עובדים על פי דיני עיריות. תפתח את הספר הכחול ואתה תראה מה אנחנו כן יכולים לאשר ומה אנחנו יכולים לעשות. יש לנו ועדת הנחות בראשותו של יחיאל דמרי, חבר המועצה, שיושבת לפחות פעם בחודש,

- יגאל הררי : המשנה לראש העיר.
- יגאל שמעון : נכון, צודק. משנה, מסכים אתך. בוועדת הנחות שעושה, באמת עושה עבודה מצוינת. גם במחלקת הגבייה, שאשא ובצלאל וסמדר באמת עושים עבודה טובה, יושבים ודנים בכל הבקשות להנחות. ולא מחסירים אפילו אדם אחד, שמגיש אפילו באיחור, הם מקיימים את הדיון. ההנחה היא הנחה סוציאלית. לפי חוק. קשישים מקבלים 25% באופן קבוע, מי שמגיע לפנסיה, מגיע לגיל 65 –
- יגאל הררי : יגאל, אתה תענה לי אבל לעניין –
- יגאל שמעון : אני עונה לך.
- יגאל הררי : הקשיש נשאר לו אותו שכר מביטוח לאומי. אתה העלית לו עכשיו ב-200 שקל או ב-300 שקל –
- חי אדיב : אני רוצה להגיד לך שזה עלה.
- יגאל הררי : מה עלה?
- חי אדיב : הביטוח לאומי לקשישים.
- יגאל הררי : בכמה, ב-80 שקלים?
- יגאל הררי : עזוב, נו. אתה יודע מה, בוא נעשה בדיקה.
(מדברים יחד)
- יגאל הררי : אז בגלל שהם קיבלו את התוספת אז מותר להעלות להם?
- חי אדיב : ...לכולם..
- יגאל הררי : מה זה לכולם? יש פה אנשים שאין להם מה לאכול.
- אביבה גוטרמן : מי שאין לו, יגאל –
- דובר : עוזרים לו,
- יגאל הררי : אז אני שואל.
(מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן : דמארי יושבת בוועדה, גם אני נמצאת בוועדה, עוד לא היה קשיש או נזקק בעיר הזאת שלא קיבל את ההנחה. תאמין לי, יגאל.
- יגאל הררי : את נותנת לפי קריטריון,
- אביבה גוטרמן : בוודאי, רק לפי קריטריון.
- יגאל הררי : את נותנת רק 80% אבל הזקן הזה, העלית לו ב-300 שקלים את המיסים,

חיים שאבי : מה אתה מציע?

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : אתה לא נותן לי לענות, אתה מתפרץ לדברים שלי, אז אני מבקש, אתה מוכן להקשיב לי? או קיי. אותו קשיש משרת שחי בדירה של 50 מטר או 30 מטר, שקודם כל אין לו מרתף זה בטוח, אבל אני אומר לך, אני אסתובב אתך בשרת כמו שאתה הסתובבת בבחירות, בשרת, אתה דיברת על שרת.

יגאל הררי : אני אמרתי בשרת זו אוכלוסיה אחרת.

יגאל שמעון : או קיי אז אותו קשיש –

יגאל הררי : הזקנה מגיל עמל או מנווה הדר, לא קשור.

יגאל שמעון : אותו קשיש שהעלינו לו ב-2.5%, יש לו הנחה קבועה של 25%. עכשיו הוא משתכר שכר מינימום אז ברור שהוא מגיש בקשה והוא מקבל הנחה.

יגאל הררי : יש גם 85%, אתה צודק. אבל אני מעלה לו ב-300 שקל,

יגאל שמעון : מי מעלה ו ב-300 שקל? על מה אתה מדבר?

(מדברים יחד)

אברהם שדה : ההנחות ניתנות על פי דין, כאשר יש הנחות שניתנות על ידי המדינה, כמו למשל נרדפי נאצים, נכי צה"ל וכו', ויש הנחות שניתנות על ידי ביטוח לאומי, שמוגדרות בחוק ואפשר להגיע איתן לפעמים לפי מצב כלכלי ל-80%, ויש הנחות שהוועדה יכולה לתת מקסימום עד 70%. עכשיו תלך לאותו זקן, יש מצבים כאלה שניח הוא מקבל הנחת פנסיונרים 25%. הוא ניגש לוועדה, אנחנו יכולים לתת 70%,

דובר : מה אתה רוצה, 100% תחיה בוועדה.

אברהם שדה : ... 25%. מה אני מנסה להגיד? ההעלאה במיסים היא העלאה הרווחת על כולם. ההנחה ניתנת לפי דין. זה הכול.

יגאל הררי : אז אני אומר שאתה תעשה קריטריונים כמו שעשית לרופאי שיניים, אתה תעשה גם לקשישים מעל 80. זה מה שתעשה. אתה לא תעלה לכולם –

(מדברים יחד)

דובר : יגאל, תעלה הצעה לסדר.

דובר : יש חוקים, יגאל.

חיים שאבי : הוא מגיש בקשה, הוועדה יושבת ודנה...

אביאל אברמוביץ: זה ליגאל, אני רוצה ללכת על מה שאתה אמרת, למנף את זה, ושיהיה כתוב בפרוטוקול ואולי, אני לא יודע, באיזושהי החלטה, אפילו יכולה להיות משותפת של אופוזיציה וקואליציה, אם אתה לא יודע, אז אין חוק ארנונה, אין בחוק בצורה מסודרת מה אנחנו צריכים לתת כעירייה, כרשות, לתושבים. אתה יודע את זה או לא?

יגאל הררי: בטח שאני יודע.

אביאל אברמוביץ: או קיי. שם זה הבעיה הכי גדולה. לכן כל הדברים שאתה מדבר, צריך לתת להם, לא לתת להם, כן לתת להם, לאלה, ככה בצורה כזאת, אין בכלל מה צריך לתת. וזה צריך ללכת.

חי אדיב: אני זורם אתך. אני מוכן לתת פה הצהרה יחד עם כל חברי המועצה, בלי סיסמאות, בלי פוליטיקה, שלכל הקשישים על פי החוק מה זה קשיש, לתת להם את ההנחה המקסימאלית, האפשרית בחוק. הנה יחיאל שומע.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: כל מי שמקבל גמלה מביטוח לאומי, יהיה זכאי להנחה, ואני אומר לך תשמע, אתה כבר מרים את הדגל, תפנה למועצת העיר, לשר הפנים, תכניס קריטריון, נברך אותך. אבל אל תגידו שזה נורמאלי להעלות ב-300 שקלים.

(מדברים יחד)

חי אדיב: ... השאלה היא תכליס, אני אוהב להיות אופרטיבי. אם אפשר ניתן, למה לא. את המקסימום האפשרי, יש יועץ משפטי, יבחן את זה יחד עם ועדת הנחות, דמארי, על פי החוק מה שאפשר את המקסימום האפשרי בלי סנטימנטים, לתת. גם למי שמגיע וגם למי ...

נעם פעיל: טוב, אני באמת, בדרך כלל אתם יודעים שאני לא מבקש פה לנאום אבל הפעם דווקא כן. אני כחבר בקואליציה, האמת שבישיבות שאנחנו ניהלנו, השתכנעתי שההעלאה הקטנה של 2.5%, ביקשו רק להזכירכם, ביקשו להעלות ב-5%. אנחנו התנגדנו –

יגאל הררי: מי זה ביקשו?

דובר: הצוות מקצועי.

חי אדיב: הגזבר ביקש 10%.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: הוא גם לא בגר בהוד השרון, הוא דופק אותנו. שישלם ארנונה בהוד השרון.

נעם פעיל: יש לי בעיה מצפונית, יש לי בעיה והתלבטתי מה אני עושה. למרות שהשתכנעתי שבאמת צריך להעלות אפילו בקצת, בטיפה, ולו כדי להשתוות קצת לערים שמסביב לנו, ובאמת התלבטתי מה אני עושה, אם להגיע לישיבה הזאת, לא להגיע לישיבה הזאת, להתנגד, אולי להימנע. האמת היא שצו מצפוני אומר לי להתנגד. עכשיו התלבטתי. מה אני עושה? עכשיו מכיוון שחי, הבטחת לנו שלא תהיה העלאה נוספת עד סוף הקדנציה, התחייבת.

יגאל הררי: עד סוף הקדנציה?

דובר: הוא לא הבטיח את זה.

נעם פעיל: זה מה שאני זוכר, תקן אותי אם אני טועה. אם ההבטחה הזאת, חי, תתקיים, אז אני אקבל את דין הרוב, הקואליציה של ה-2.5%. אחרת יש לי בעיה. באמת אני אומר. בעיה מצפונית פה. זהו.

חי אדיב: כן. או קיי. א' אני שמח על הכנות של מה שאמרת. יחד עם זאת, איך אומרים החבר'ה? עם זה "אי אפשר ללכת למכולת". אבל אני אתייחס בסוף למה שאמרת, אבל אני מודה לך על הכנות של מה שרצית להגיד.

יגאל הררי: אני לא מוצא פה למשל את הסעיף של אגני החימצון.

משה ארז: העלו.

חי אדיב: אפילו יושב ראש התאגיד כעס על זה שהעלו.

יגאל הררי: אביאל, אפשר שנייה שאלה? מכיוון שאתם כל הזמן משווים אותנו בין תושבים, אז אתה יודע מה? לקחתי תא הכי קרוב שהשוויתם, רעננה. האם יש לראש העיר תשובה, כמה אנחנו מוצאים פר תרבות לתושב מול רעננה, וכמה אנחנו מוצאים בחינוך, מול רעננה?

חיים שאבי: זה בתקציב.

יגאל הררי: אל תגיד אתה, תענה לי רגע אתה. אל תבלבל לי את המוח, אני שואל אותך רציני.

חיים שאבי: בישיבת התקציב אני אענה לך.

יגאל הררי : בתקציב 2011 האם הכנסת כבר את ההכנסות האלה או שעשית את זה לקופה החדשה...?

חי אדיב : אם משרד הפנים יאשר רק חלק, אז רק חלק.

יגאל הררי : אני מדבר על זה שלא יאשר.

חי אדיב : אם הוא לא יאשר אז גם לא יהיה הכנסות. אני מחזיר לך תשובה לעניין.

כשאתה מדבר על רעננה, אז תדבר באותם מושגים של רעננה. אם אתה מדבר במושגים של הוד השרון, דבר במושגים של הוד השרון. כך שאם עושים השוואה, למרות שאני מוכן להתמודד עם האתגר הזה. אם עושים השוואה לגבי הסל תרבות, חינוך, זה, אז עושים גם סל כמה ארנונה הם משלמים. לכן –

יגאל הררי : אני מסכים. אני רוצה שתהיה כמו רעננה.

חי אדיב : בישיבת התקציב הבאה יוצג בפני חברי המועצה כדי לאשר את התקציב –

חיים שאבי : ואנחנו נהיה יותר מרעננה.

חי אדיב : אבל אחד שמצביע נגד, שלא יבוא ויגיד תוסיף פה תוסיף שם. אחד שמצביע בעד יש לו זכות מוסרית –

יגאל הררי : אם אתה כבר אומר את מה שאמרת, אני אגיד לך מה אני הצעתי לך.

בשיחה שהתקיימה אתך. אמרתי לך שב בחוכמה עם האופוזיציה, תשב על סעיפים,

חי אדיב : נכון,

יגאל הררי : והלכתם ותרגמתם את זה שרודפים... אופוזיציה....

חי אדיב : ... (לא שומעים)

חיים שאבי : לשבת עם האופוזיציה זה לא חוכמה.

חי אדיב : אני בישיבת התקציב, יוצגו לך ההכנסות וההשקעה שלנו בחינוך, תרבות

ובכל הדברים האלה כדי להראות את ההשקעה, וגם את התוצאות.

במספרים, בנתונים, לא בסיסמאות.

אביאל אברמוביץ : קודם כל אני רוצה להתנצל בישיבה הקודמת, על התפרצות שלי ואני

רוצה למנף את זה, באמת מתנצל.

חי אדיב : לפחות אתה מתנצל, יש כאלה שלא מתנצלים.

אביאל אברמוביץ: ביקשו ממני גם חבריי בסיעה שלי, לעשות את זה, אמרו לי שזה לא מקובל ולא יאה. אז אני עושה את זה מכל הלב. זה דבר ראשון. דבר שני, בכל זאת היה שם איזה גרעין של אמת או גרעין של רציונאל בדברים שלי, שאמרתי את זה ליואב רוזן, אמרתי לו שאי אפשר לעשות מכל דבר, למרות שזה מקובל בחיים הפוליטיים בדמוקרטיה, לעשות מזה פוליטיקה. אי אפשר. פשוט לא מקובל. ולצערי, או אני לא יכול להגיד לצערי אפילו, אבל מה שקורה גם, גם עם ארנונה, עושים מזה איזשהו תהליך של פוליטיקה. ולמה אני מתכוון? גם מהצד ארנונה, עושים ממנו פוליטיקה. אז בהזדמנות הזאת לפני שאני אגיד מה הפוליטיקה, כיוון שאנחנו מלווים את התהליך הזה של צד הארנונה כבר כמה וכמה חודשים טובים, ורואים בדיוק את צורת העבודה ואת הגישה ואת כל מה שנעשה פה לטובת העניין הזה, אז אני רוצה בהזדמנות זאת להודות בשמי ובשם נעם וכל חבריי, אני רוצה להודות לחיים שאבי, שישב עם הגזברות ואני רוצה להודות לרפי, על העבודה שבאמת, אני לא זוכר כזה דבר, עומק, ירידה כזאת לעומקים כאלה, כדי לפתור עיוותים שאנחנו סוחבים פה שנים, שזה פשוט לא יאומן. פשוט לא יאומן. ומה שראיתם פה ב-10 דקות, זה תמצית של מה שאנחנו באמת התגלה לנו משנים, שזה לא רק פגיעה בהכנסות, אני חושב שמה שקרה מזה, מה שאני ראיתי, מה שאני נעלבתי כתושב הוד השרון, נעלבתי מהפגיעה באינטליגנציה של אנשים מפותחים, נאורים, כמו שיש בעיר הזאת, שרואים איזה עיוותים שהם היו על בסיס סקטוריאלי בולט וברור ובוטה. בצורה בוטה וברורה. איך הפלו פה אנשים ואיך נתנו לאחרים לשלם דברים, ולאחרים לא לשלם. ובכלל, המגזרים האלה בכלל לא קשורים לזקנים ולנוקקים, ולתד הוריות ולכל אלה. בכלל לא קשור. אני לא רוצה לנקוב בשמות, כי זה לא יפה, אבל הסכמים שנעשו פה כמו הסכמי מפא"י הישנים, של פגיעה, לא פגיעה אבל העדפה, סליחה, העדפה ברורה של מגזרים ותושבים בהוד השרון, על גבם של אחרים. ברורה לחלוטין. יכול להיות שיש להם זכות אבות, אבל מ-1929 כשייסדו את השכונות פה, קרו כמה דברים והפרנסים שבאו אחרי ואחרי, לא היה להם את הכוח והאומץ לשנות ולתקן את זה. לא היה. ומה שעשו חי ורפי

בעבודה הזאת, ששכרו יועצים ועבדו על זה ופתחו את זה, זה רק תחילתו אני חושב של מהפך כדי להביא אותנו למקום של עיר מתוקנת. עיר אמיתית. עיר שבמאת מתייחסת לצו הארנונה הזה כמו משהו שהוא לא בא רק להוציא מהתושבים, אלא הוא בא כדי לתת להם משהו יותר ממה שצריך, כמו ערים אחרות. ואם אנחנו רוצים להידמות לערים אחרות אנחנו צריכים באמת לעשות את הצעדים האלה. ואני חוזר על מה שאמרתי, אולי זה לא היה ברור קודם,

יגאל שמעון: לא הבנתי אבל מה עם הוליטיקה...

אביאל אברמוביץ: שנייה, אני רוצה לחזור על מה שאמרתי קודם אולי במשפט אחד, כי זה היה בתוך הדברים שלך אבל למנף את זה. בצו הארנונה בכל המדינה, יש כל מיני אינטרסים גם פה. לא כתוב מה העירייה צריכה לתת. לא כתוב כלום. זה פשוט לא יאומן. אין שום דבר שכתוב.

יגאל הררי (א שומעים)...

אביאל אברמוביץ: זה גם כן משהו, זה גם כן מטורף. אבל לא כתוב מה העירייה צריכה לתת. כתוב מה חבות העירייה לעשות אבל לא מה היא צריכה לתת כשהכסף צבוע לטובת הדברים. עכשיו עוד דבר אחד, אני רוצה לנצל את זה, אני גם יודע מה קרה, פנו אליי תושבים ואני קשוב לתושבים ואני נמצא גם בתושבים, אני רוצה לדבר מהנושא של הדוברות. והנושא של ההסברה, שאנחנו כל פעם קורה לנו איזה תקל איתו, איזו לקות בעניין הזה. אני יודע שרק לפני שבועיים שלושה אישרו לנו ממשרד הפנים. אבל לא היה הסבר ואז תושבים מה שקרה, הם קיבלו בסכום, כולנו קיבלנו את החשבונות של הארנונה וראו על החשבון כתוב פתאום הסכום, הם מסתכלים על הסכום לשלם בחודש ואומרים, עלה לנו ב-30%. אנשים לא הבינו מה קרה.

יגאל הררי: זה רק היה על החשבון, עכשיו אחרי שאתה מאשר את זה את מוסיף להם עוד 2.5%.

אביאל אברמוביץ: קודם כל אף אחד לא מוסיף שום דבר. יגאל, בוא,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: בעוד חודש יאשרו את זה, כתוב בחשבון החדש, למה אתה אומר לא?

משה ארז: עד שזה מאושר...

אביאל אברמוביץ : יגאל, שנייה,

חיים שאבי : יגאל, אתה דיברת, אל תפריע.

יגאל הררי : אבל זה אמת או לא?

חיים שאבי : לא.

יגאל הררי : למה לא? ... את החשבון 2.5%... אתה לא יכול להגיד לא... לפרוטוקול ואם

אני אקבל אתה תשלם את זה..

אביבה גוטרמן : הוא צודק שאם יאשרו בינואר, זה יעלה.

חיים שאבי : אבל זה ברור.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ : אנחנו פועלים, וזה הרשויות פועלות כבר הרבה זמן, אני יודע את זה מפורומים שונים, גם פורום של ראשי ערים, אני יודע ברשות בוחבוט, וגם בפורום של הסגנים, ובפורומים אחרים, הממשלה לא עובדת נכון מול הרשויות. לא מתנהלת נכון. משאירים את כולם, את הגזברים, את ראשי הערים, את כולם, משאירים אותם עם הלשון בחוץ, ונותנים את זה בשבועיים האחרונים של השנה, בחודש וחצי האחרון של השנה, נותנים לך את האפשרות להעלות את הארנונה בחזרה. ואז זה כאילו הם נותנים סטירה אחד לשני. כי אז אתה חייב להעלות את זה כי זה סוף השנה ואתה חייב לגבות את זה, ואז זה מופיע בחשבון ואז התושבים אומרים, הופ, תראה, קפץ לי ב-30% במקום שזה יהיה פרוס על כל חודש, עוד 60 שקל, 50 שקל, 80 שקל במקסימום, 20 שקל במינימום נגיד, בפערים האלה זה הסכומים שזה מצטבר בחודש, ואז פתאום מגיע שכולם קופצים, וחושבים שטראח, אנחנו מעלים פה ב-10% ויוצאים באיזשהו מלחמה וסיסמאות ומיילים ומה לא, יוצאים נגדנו, שאי אפשר פתאום להסביר את זה אפילו. אתה אומר לאנשים, שלח לי רגע שאני אראה, אפילו את זה הוא לא עושה. אז עכשיו לגבי גם אני מבקש מהדוברת גם, אם אנחנו נתקלים בבעיה הזאת עוד פעם בשנה הבאה, אני מקווה שלא, אבל כשזה יעלה, אני לא יודע מתי יאשרו את זה, נכון, אופציונאלית זה יכול בינואר. אין סיכוי. פברואר.

יגאל שמעון : לא משנה, מתי שיאשרו. ....

- חי אדיב : בניסיון המצטבר של ה-7 שנים שאני ראש עיר, לא פחות מחצי שנה.
- נדב דואני : זה לא משנה, יגבו את זה מינואר...
- אביאל אברמוביץ : אבל למה אני אומר שזאת פוליטיקה? אבל זה בסדר כי את הפוליטיקה שלך במקרה אני אוהב. כי אתה יש לך ראש טוב.
- נעם פעיל : זו פוליטיקה טובה.
- אביאל אברמוביץ : כשאתה אומר את ה-350 שקל, עכשיו יתנו לי עוד פעם, זה פוליטיקה. למה? כי גם כשיש לך חוב במכולת או שיש לך חוב באני לא יודע איפה באיזה מקום, יש לך חוב, הרי זה החוב. זה הצטבר, לא שילמו את זה.
- יגאל הררי : זה לא פוליטיקה.
- אביאל אברמוביץ : זה פוליטיקה – כי אתה...
- יגאל הררי : אני מכניס עכשיו את היד שלך לכיס שלי...
- אביאל אברמוביץ : לא, אני לא מכניס. אנשים יודעים.
- יגאל הררי : זה מעבר לצו הארנונה שקיבלת משר הפנים. אז מה אתה משווה את זה? בוא תעשה את זה על 2011 התחלה, ותבוא תגיד לי ב-2011 באמת, מה אתה אומר?
- אביאל אברמוביץ : זה רעיון טוב, לקחת את הכסף עכשיו ולהחזיר אחר כך.
- יגאל הררי : למה? למה אתה חושב שזה מה שהמדינה רוצה?
- אביאל אברמוביץ : זה מה שהמדינה עושה.
- יגאל הררי : זה לא פוליטיקה אבל.
- אביאל אברמוביץ : זה כן פוליטיקה.
- יגאל הררי : מה שאתם אומרים זה פוליטיקה. 2.5% זה מעבר למה שכולם אישרו לכם.
- אביאל אברמוביץ : כשאתה אומר –
- יגאל הררי : אז זה לא קשור או כן קשור לפוליטיקה?
- אביאל אברמוביץ : שנייה, כשאתה אומר, אתם מעלים את זה עכשיו, פתאום עלה לכולם וזה, אתה מדבר על חוב שהצטבר.
- יגאל הררי : זו פוליטיקה שאני אומר לך את האמת בפנים? 2.5% -....
- אביאל אברמוביץ : לא,
- יגאל הררי : למה אתה אומר לא?
- אביאל אברמוביץ : זה לא רוורס.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: אתה לוקח את מה שמגיע, לא ברוורס. אתה לוקח כי זה מה שקבעו.

יגאל הררי: אתה יודע מה? אתה חכי משגע אותי –

נעם פעיל: תצרף אותו לקואליציה, חי,

חי אדיב: אנחנו עובדים על זה. (צוחקים)

יגאל הררי: ....אחר כך הוא אומר שאנחנו רצים לעיתונות.

אביאל אברמוביץ: אני רוצה להגיד משפט אחרון. גם בזה אפשר לטפל בצורה נכונה, לא

בגלל הפופוליזם אלא זה יותר טוב.

אמיר כוכבי: אני אתחיל בלהגיד שניכר שנעשתה פה עבודה יפה, בכל מיני מובנים. גם

באופן שזה מוגש, גם בשקיפות, גם ביכולת להבין את הסעיפים בלי

להתאמץ יותר מדי. זה משהו חשוב כשמדובר על אנשים שעושים את הדבר

הזה בהתנדבות. אני מבין שמי שעשה את מרבית העבודה, לפחות מכל

השבחים שעולים פה, זה לצוות חיצוני. אני רוצה להאמין ולקוות, אני

אתקן, אני מאמין ויודע שגם עובדי העירייה אחראים לעבודה הטובה

הזאת. אני חושב שמגיעה להם מילה טובה על זה, זה לא פשוט לשנות

תהליכים של שנים. ואופן מחשבה של שנים. אני חושב שהדבר המהותי

שחסר פה, כשאני אומר אגב שזה צו ארנונה שהוא נראה טוב, זה לא רק

איך שהוא מוגש, זה גם מה שיש בפנים, זאת אומרת כל התיקונים של

העוולות ההיסטוריות, כל הדברים האלה, שלפי דעתי אם יש בזה קייס

אמיתי, לא ברור למה העירייה לא הולכת לבית משפט מול משרד הפנים.

אין סיבה שתהיה אפליה אזורית נגיד בנושא מבני היי טק, כמו שהציג

המנכ"ל. יכול להיות שצריך לגמור את זה בפעם אחת בהליך משפטי

וגמרנו.

אביבה גוטרמן: שוקלים את זה. הוא שוקל את זה.

חי אדיב: לשם שינוי אני מסכים איתו.

אביבה גוטרמן: אבל אמרת שאתה שוקל את זה.

חיים שאבי: הוא לפחות ענייני.

אמיר כוכבי: אני אומר, אני חושב שהעניין הזה הוא חשוב מדי בשביל להשאיר אותו

לפעם בשנה, ולא צריך לחכות לצו הארנונה הבא, אלא צריך לנסות לעשות

כמו שאמרת, איזשהו מהלך משפטי, כדי לחייב את משרד הפנים להשוות תנאים. זה לא יכול להיות שערך שהיא עיר נקרא לה עדיין מתפתחת, בעיקר אל מול הסביבה, תהיה בכאלה תנאים עויינים, מבחינת היכולת שלה לגייס כספים ממשקיעים חיצוניים. זה בעניין הזה. ובכל העניין של ההעלאה לתושבים, אני חושב שאנחנו עושים פה טעות. והטעות היא לא טעות פוליטית, כי בסוף מי שישלם את המחיר הפוליטי זה אתה, חי, אתה יודע, אני לא דואג לזה. אני לא חושב שאפשר להאשים אותי שאני דואג לזה. אני חושב שהטעות היא טעות כי נוצר מצב ב-3 שנים האחרונות, של משבר כלכלי עולמי, בעיות ניהול מסוימות, אנשים כאלה ואחרים שעשו פה בעירייה מה שהם רוצים ואז מצאו את דרכם הביתה והיום לך תחפש אותם. נוצר מצב שהשירות לתושב נפגע באופן אובייקטיבי. זו לא סיסמה, זה בדוק. ירדנו בפינוי זבל, ירדנו בדברים אחרים, ירדנו בסייעות בגנים, ירדנו בכל מיני דברים. יש פה פגיעה בשירות לתושב, ומה שהתושב רואה זה שהעירייה כבר 3 שנים רצוף שולחת לו יד לכיס. 2.5% יש שיגידו, זה לא משנה בכלל. כאילו זה קטן. אפשר לקרוא לזה תוספת שרצה, מתגלגלת. אני חושב שדווקא בגלל זה, ודווקא אחרי שהייתה פה איזושהי הפנמה במועצת העיר, שאפשר להוריד מ-5 ל-2.5%, אני חושב שזה הזמן הנכון לוותר על הגבייה הזאת מהתושבים, מה גם שאתה בסוף כן גובה מהם באפיקים אחרים. חלקם דרך מרתפים, חלקם דרך עסקים, בסוף רוב התושבים פה כן יספגו איזושהי העלאה.

יגאל הררי: כמה שדברו על ... פינוי פסולת?

אמיר כוכבי: זה כולם. בסדר, אני אומר, אני לא מדבר בסיסמאות אלא אומר פה משהו שהוא מהותי ואני חושב שאפשר לחשוב עליו למרות שאנחנו כאילו באים לאשר את זה היום. ההעלאה הזאת היא מיותרת, כי היא גורמת לתושב לחשוב "שמחפשים" אותו. "מחפשים" אותו בתעריפי המים אם זה המדינה, אם זה התאגיד, מחפשים אותו בחשמל, "מחפשים" אותו פה, "מחפשים" אותו שם, הדלק עולה, הסיגריות עולות, הכול עולה. והנה גם הארנונה, למח? כי אפשר. התחושה הזאת של הלמה? כי אפשר, היא תחושה מסוכנת. וזו הבגרות שלפי דעתי נבחרה הציבור פה צריכים להציג.

בגרות שאומרת, המדינה יוצאת ממשבר, העירייה מתחילה להתאזן, אנחנו הולכים פה למאבק להוציא כסף בכוח מהאנשים שצריך להוציא מהם כסף בכוח, ולתושבים אנחנו מוותרים. אני מציע שתחשבו על זה.

נדב דואני: אני מצטרף בדברים שלי גם למה שאמיר אמר וגם מה שאביאל אמר. יש

לנו בעיה רצינית עם משרדי ממשלה בכל העניין הזה. העלינו בקשה באישור הקודם של הארנונה, להוריד לתעשיית ההיי טק את התעריפים. אני מצטער שאני חוזר על דברים שאמיר אמר, אבל חשוב לחדד אותם. חשוב לעשות מהלכים אופרטיביים, לדרוש מהמדינה להוריד, להשוות לנו את התעריפים לאזור התעשייה בכפר סבא, לאזור התעשייה ברעננה, לאזור התעשייה בפתח תקווה. אנחנו במרחק דקה מצומת סגולה. יש להם אזור של עשרות אלפי מטרים רבועים, אם לא מאות אלפים, ואנחנו תקועים מאחורה עם אזור תעשייה קטן ומצוקמק, שלא מכניס כסף. רמת גן יכולה להפסיק לגבות ארנונה מתושבי רמת גן, ולהתבסס רק על הכנסות מאזורי התעשייה שלהם. אני הייתי שמח לשמוע איזה מהלכים הצוות המקצועי מתכוון לעשות, מעבר לדרישה של תורידו לנו, מעבר להצבעה שלנו של תורידו, האם עומדים ללכת לבית משפט, האם עומדים לדרוש פגישה עם שר הפנים בנושא הזה, שישפיע על הצוות המקצועי, כי זה לא יתכן. זה באמת לא יתכן. זה לא הגיוני שכולם משלמים פחות ואצלנו משלמים יותר. אנחנו רוצים להשוות, רוצים תעשיות, וזה מתקשר לדברים שאמרתי בישיבת הקואליציה, אני מקווה שהחברה הכלכלית שקורמת עור וגידים בימים אלה, תמצא אפיקים נוספים להכנסות. תייצר הכנסות חלופיות, כדי שיחיה לנו יותר כסף. יותר כסף, יותר שירותים, יותר פעילות לתושבים, יותר שירות, וזה הדבר החשוב ביותר. אני רק רוצה לסבר את האוזן, אני לא יודע אם אנשים ערים למה שקורה בסביבה שלנו באזור השרון, רעננה מבקשים להעלות ב-6%, פתח תקווה ב-8%

חי אדים: הם העלו ב-8.5%. בשנה שעברה.

נדב דואני: השנה. פתח תקווה ב-8%. אנחנו מבקשים ב-2.5%. עכשיו אל תשכח –

(מדברים יחד)

נדב דואני: יגאל, אי הם כן קיבלו רטרואקטיבית,

- ... יגאל הררי :
- נדב דואני : יגאל, חשבון פשוט. אם אנחנו מעלים מ-100% 2.5%, זה 102.5. אם הם משלמים 200 ומעלים להם ב-2.5%, זה 205 שקלים. הם עדיין ישלמו יותר גם אם זה אותו תעריף. ואם מעלים להם 6% זה פי כמה וכמה מה-2.5 שלנו. כי זה לא מתייחס לאותו סכום ראשוני. אז מעלים להם בהרבה יותר. והצוות המקצועי, מה שחשוב פה להבין, שהצוות המקצועי שדרש, הגזבר דרש 10, תמשיך לבקש כמה שאתה רוצה, לא נאשר לך. הצוות המקצועי שבסוף הגיע ל-5% והקואליציה שהתעקשה ובדיונים מאוד מאוד רציני, החלטנו על 2.5% בהסכמה של ראש העיר, בהסכמה של כל הצוות,
- ... יגאל הררי : בוא נשתווה בהכל....
- נדב דואני : לא נשתווה. אני לא חושב שמישהו, אני לא חושב שלאף אחד כאן, אנחנו רוצים לעשות כמה שיותר טוב. לא להשתוות בהכול. אני לא רוצה להשתוות לערים באזור שלנו שעושות דברים פחות טוב. יש ערים שעושות דברים פחות טוב מאיתנו, הרבה פחות טוב מאיתנו, אם תסתכל על נושא החינוך, אם תסתכל על הגיוס שראית פה, אם תסתכל על הקריה יפה בישראל, אתה רוצה להידמות לערים שלא זכו? אני לא רוצה להידמות להן.
- ... יגאל הררי : .. כסף ותוציא אותו עליי.
- נדב דואני : ברור, אז לאן הכסף יוצא?
- ... יגאל הררי : לא, אתה לא מוציא אותו עליי.
- נדב דואני : לאן הכסף הולך?
- ... יגאל הררי : .. בתקציב כמה אתה מוציא פר ילד...
- נדב דואני : בתקציב, ראש העיר נתן לך התחייבות, הבטיח ש... (מדברים יחד)
- ... יגאל הררי : מה זה חוכמה לטייח? מה זה בניין פה?
- נדב דואני : אף אחד לא מדבר על לטייח שום דבר. יציגו את הדברים בישיבת תקציב, יציגו את זה בישיבת כספים, נראה את הדברים, ותאמין לי, הכסף גם ילך למקומות הנכונים.

חי אדיב: דואני, אני מודה לך על ההבהרה, אתה צודק מאה אחוז. אני רוצה גם לסכם את הדברים שנאמרו מכל מיני חברים, אבל אביבה, את רוצה להגיד משהו?

אביבה גוטרמן: לגבי העניין הזה, אני חושבת שמיצינו.

חי אדיב: סיימנו את העניין.

יחיאל דמארי: אני רוצה באמת להגיד לך, אתה דיברת הרבה זמן על הקשישים וזה. אני מאוד אשמח אם תבוא להתנדב ...

חי אדיב: אלה מילים, כל הכבוד, דמארי.

יחיאל דמארי: ... מחליפים מנורות, אני רושם אותך, אני אתן לך כתובות...

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני אשמח מאוד....

גדעון סעדי: קודם כל אני רוצה לפרגן לקואליציה. באמת. אני שמעתי שרוצים להרים את הארנונה ב-5%,

חיים שאבי: 10 אחוז.

גדעון סעדי: 10 זו גחמה. בואו נהיה ריאליים. גם יפה מאוד, מ-5 ל-2.5 זה בהחלט מכובד להילחם. כי באמת זה, אז אני יודע שהייתה מלחמה לא קלה. שמעתי מחלק מהחברים. באמת אני אומר, הקואליציה עשתה באמת עבודה איך אומרים, "קשרה למי שצריך את הידיים ואת הרגליים, שמה לו פלסטר על הפה", עד היום הוא לא מדבר. וזה יפה מאוד. באמת. אני אומר את זה לא בציניות. ולכן אני אומר, אני לא סתם מפרגן לקואליציה, כי אני יודע מה זה להיות בקואליציה, כבול בהסכמים ובכל זאת לנסות להתמודד עם רצון ההנהלה וכן הלאה. אז באמת יישר כוח באמת לקואליציה. יחד עם זאת, אופוזיציה חייבת להיות. ואי אפשר, "כלב שמירה" חייב להיות בכל דמוקרטיה, אחרת יש כאוס. אז אני חושב שחי, עם כל הכבוד ל-2.5%, מבחינת העניין זה משחו מצרפי. אתה לא יכול להגיד, אני מנתק. בן אדם כשיש לו סבל או קושי, או שהוא מובטל, אז לא התחדש אצלו כלום למעשה. זה כמו דג קטן שתופס את הזה של המצוף, גם המצוף נכנס, כזה קטנצייק, מושך אותו למטה. מי שפעם הלך לדוג. אז זה גם מבחינת "הקש ששובר את גב הגמלי". אז לא צריך להגיד, או קיי, אנתנו מעלים רק ב-2.5%

ובזה אנחנו יוצאים נחמדים עם הציבור. זה לא, זו איזושהי נחמה אבל עדיין, אין בזה בשורה אפשר לומר. הבשורה צריכה להיות דווקא, דווקא ממה שאנשים פה הזכירו. מוועדת הנחות פרודוקטיבית, שיש ועדת הנחות פרודוקטיבית אבל לתת לאנשי הציבור יותר אפשרות להתמודד עם סעיפי החוק הקשים, יש סעיפי חוק שפתוחים לפרשנויות. זה אומר שיש, היום יש איזושהו טווח מסוים שעדיין גם בתוך הטווח, אתה צריך שהעובדת הסוציאלית תיתן המלצה, ושהיועץ המשפטי, שהחוות דעת שלו תאפשר את מתן ההנחה, שלגזבר זה ייראה, יש שם איזה 4 שצריכים לחתום על הטופס הזה לפני שהמסכן יקבל את ההנחה שלו. זה לא משהו גורף. זה לא משהו שאפשר לבוא ולהגיד, אנחנו מזהים קושי אצל משפחה ונותנים להם. מבקשים מהם ללכת ולרוץ ולהביא טופס כזה וטופס אחר והצהרה כזאת והצהרה אחרת. אין איזה משהו שאפשר להגיד ואללה, אנחנו באמת, חי, מקלים על האנשים. יש קושי גדול, מה גם, אסור לשכוח שאותה אוכלוסייה שמבקשת הנחות, זה לא אוכלוסייה שזה משהו שהיא "שוחה בו". להביא טפסים ולהילחם עם ביורוקרטיה, זה לא אוכלוסייה. אנחנו מכירים את האוכלוסייה, אנחנו גדלים בתוכה, באנו משם, ואנחנו יודעים שדווקא האוכלוסייה הזאת לא אמונה איך מגישים בקשה כמו שצריך, איך נלחמים, איך עומדים על זכויות שלה. ולכן, מפה אני עובר לשלב המעשה, אם ניתן לשים אדם בעירייה שבאמת, לא להוסיף משרה מבחוץ, כי עוד בסוף נעלה את הארנונה עוד פעם. לקחת מישהו מתוך העירייה, שהוא באמת בחור יעיל.

חי אדיב: יחיאל.

גדעון סעדי: לא, יחיאל הוא ברמת מדיניות. יחיאל לא פקיד של העירייה. אני מדבר על מישהו שצריך לבוא ולעזור לתושב. הכוונה שלי, כשמגיע תושב עם קושי, עם בעיה, הוא יגיד לו, זה הטפסים, בוא אני אעזור לך, זה תלך לשם, יהיה לו פקסים,

אביבה גוטרמן: יש.

גדעון סעדי: אז אני אשמח מאוד שאותו אדם יבוא לישיבה הבאה,

אביבה גוטרמן: אני אישית לוקחת טפסים.

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: אני שומע פה באמת, ואני מפרגן לאנשים. אני גם עשיתי. יש חברי מועצה, וכל החברי מועצה, גם חיים וגם ארו וגם נדב, ובטח יחיאל ואביבה, שעושים את זה. כי באמת, שליחות ציבור, זה לעזור לתושב. אין פה בכלל ויכות. אני חס ושלום לא התכוונתי לזה. חי, כתובת. כתובת מובהקת, או קיי, אני שמח שיש. מה שנשאר, לדאוג שבשובר הארנונה או בפרסומים שיש לנו בחוברות כאלה לתושב, שיש כתובת, יש שעות קבלה ומסייעים בתחום. זה הכול, זה כל הבקשה שלי. מה שאני מבקש רק שזה באמת אבל יבוא לידי ביטוי באיזשהו פרסום. מקובל עליכם? חיים, ארו?

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: אני חושב שזה גם ישרת את ההסברה לציבור. מעבר לקרוסלות, ולמה שנקרא שבילי אופניים, ופרקים, וצמחים שגדלים בתוך המים ומגדלים שגדלים מה שנקרא, יפים, יש לנו עיר יפה. ואין ויכות. וגם בחינוך נעשתה עבודה מדהימה. אין ויכות. ואני לא אומר את זה בהתרסה. באמת. יש לך שם של בולדוזר, אחד שעובד מבוקר עד לילה, יחד עם הצוות הניהולי שמתפקד בעירייה. ואני אומר את זה, איך אומרים, מתוך היכרות אישית. יחד עם זאת אסור לנו לשכוח דווקא את אותה אוכלוסייה שאנחנו באים אליהם בזמן הבחירות, כולנו, בלי יוצא מן הכלל, אין להם את ההזדמנות לבוא ולהגיד, חבריה תדאגו לנו למשהו שיהיה לנו איזשהו איש קשר שיכול לבוא ולעזור לנו. והקרדיט הוא לך, לא לי, ברגע שיהיה אדם כזה, תמחק את הדברים מהפרוטוקול, לא אני אמרתי אותם, שיהיה פה באמת, חי, אני אעשה את זה ואני אעשה את זה גם בלי זה, ... למרות שאתה באופוזיציה.

גדעון סעדי: ולכן, חי באמת, אני מבקש שזה יהיה, לא שזה יהיה, שאם ישנו האדם, שבאמת יוגדר לו בצורה מסודרת התפקיד הזה, ואם צריך לתגמל אותו, לתגמל אותו, ואם צריך להגיד לו אז רק להגיד לו, זה יהיה הכתובת. בנושא של המרתפים, לדעתי קצת יש פה איזושהי החטאה. יש פה איזושהי תחושה שכאילו בגלל שזה מרתף זה משהו חשוך, יאללה, העברנו את זה והעלינו את זה, ואולי זה לא כל כך נורא. כי באמת מרתפים למיגיש? בדרך

כלל זה בקוטגיים. אין בדירות מרתפים. אמאמה, אומרים החבר'ה, מרתפים יש גם, כולנו יודעים, יש לנו כל אזור 2 שהוא האזור של אוכלוסיות של עולים של שנות ה-50 שעדיין, למרות שאני קורא להם עולים של שנות ה-50, שלא יישמע לכם שזה מה שנקרא של פעם. החבר'ה האלה זה הסבים שלנו והשכנים שלנו ואנשים שאנחנו מכירים בשכונות. שרמת ההכנסה שלהם לא עלתה. היא לא רק שלא נשארה אותו דבר, היא אפילו ירדה. אמת או לא? עכשיו מי גר בקוטגיים האלה? קוטגיים, SO CALLED קוטגיים, הרעפים נופלים אבל קוטגיים. בנו בזמנו מרתפים. היה קבלן שנקרא עיסא ומוסא ויאללה תבנה. מה מרתף, תעשה מרתף. המרתפים האלה היום לא מרתפים שמשמשים ומשמשים למשהו יעיל. אני לא מדבר על מרתפים שמשמשים לקליניקות ולמגורים, ולעוד כהנה, ולקולנוע או מרתף יין, אז אני חושב שיש לו אפשרות לשלם ארנונה. אבל עדיין, אני מבקש מהחברים שלי שמכבר הימים ובטח לעתיד לבוא,

אביבה גוטרמן: גדעון, מי מהמבוגרים בנה, אני מכירה בנוה נאמן ואף אחד לא בנה...

גדעון סעדי: שנייה, מה שאני רוצה לומר, ולכן אני יודע שהחברים פה מסכימים איתי בתוך ליבם, חי, אני מכוון אליך כי אני יודע שאתה בסוף נותן את הטון. "זובין מהטה" זה אתה. אלו הטרומבון. מה שאני רוצה להגיד, אתה רוצה להגיד קריאת ביניים? בבקשה.

יגאל הררי: שאלתי את חיים על העניין הזה, אני אמרתי, אם יש בן אדם שיש לו חלון של יציאת חירום וכניסה מתוך הבית, וכל השנה המרתף הזה סגור, וגם בנוסף לזה הבן אדם הוא בן 80, אז הוא אמר לי, אז הוא משכיר אותו.

גדעון סעדי: ולכן אני שמח שיגאל אמר את מה שאמר. כי זה באמת מתחבר למה שאמרתי. יש מצבים, חי, ואני אומר את זה לחברים שלנו פה. ארז וחיים וכל מי שנמצא פה, ואמיר, בטח יחיאל, אני אומר, הנושא הזה שלבוא ולהגיד זה מרתפים, לא נורא, לא שזה לא נורא, זה פוגע באוכלוסייה מאוד מוגדרת שיש לה יכולת, אני חושב שזו החטאה של המטרה. וברגע שאמרתי, שוב פעם, אם זה מרתף שמשמש למגורים או לאכסנה – לא לגיאנק, מישהו עושה שם קולנוע, שישלם. מי שמשכיר את זה לקליניקה או משהו, לבריאות. אבל שישלם. לכן אני אומר, אביבה, אני מבקש, תביני

למה אני חותר. אני לא מדבר –

אביבה גוטרמן: אני ממש מבינה אותך.

גדעון סעדי: אני מדבר על מרתפים שעדיין נשארו תחת הגדרה של שטח שירות של פעם, של ג'אנק, יש כאלה מלא בנווה נאמן, ויש כאלה מלא בגיל עמל. אני אומר לך. את לא מכירה מרתפים כאלה? אני מכיר לא מעט. לכן אני חושב שזו החטאה פה של העניין ואני יודע שיש רוב לקואליציה, אני יודע שזה רק יישאר בגדר אמירה, אבל הדברים, אולי החבריה פה בקואליציה,

חי אדיב: ..... קניתי את מה שאמרת...

גדעון סעדי: קניתי, איך אתה משלם? ... אבל צריך לשלם. השאלה, אם אתה תגיד לפרוטוקול שבאמת תהיה אבחנה בין מרתפים שמשמשים למה שאמרת, כולנו יודעים למה משמשים. לשימושים עיקריים במהותם, אז אין ויכוח. על מרתפים צריכים לשלם. מי שמשכיר אותם שישלם טבין וטקילין. אבל מי ששם שם כמה ארונות של הסבתא שלו שהוא העביר אותם מתל אביב או איזה אופניים שאין לו כסף לתקן את הפנצ'ר, אז אתה שולח לו עכשיו עוד 300 שקל בחודש? על מה למה? אפילו אם זה 30% מהמרתפים בהוד השרון. למה ה-30 האלה לא צריכים לבוא לידי ביטוי? למה, תעשי את האבחנה. אדרבא, אני אתך. אם זה שטח עיקרי, נגבה. אבל אם זה לא שטח עיקרי, למה לעשות ככה? אני בטוח ש –

(מדברים יחד)

גדעון סעדי: אני שמח שמיכאל רוצה להעלות את המתמטיקה כי אחרת היינו מסתבכים עם העניין. באמת מודים לך על העניין. אבל רבותי, כשמדברים על מרתפים, החחלטה היא החלטה, חי, החלטה גורפת לגבי מרתפים שיש בהם ג'אנק שהם לא ראויים למגורים,

חיים שאבי: איפה יש?

גדעון סעדי: יש מרתפים שהפתחים שלהם זה אתה יודע, אפילו פתוחים בחורף. ואין להם אפילו דלת. אז איך אתה מגדיר אותם? זה מרתף או לא מרתף?

חיים שאבי: איפה זה קיים?

גדעון סעדי: אתה רוצה לצאת איתי לסיבוב? אנחנו נוכל לתת לזה התייחסות, אין בעיה. אם אין אז אתה צודק, אני אתך.

חיים שאבי : רוב המרתפים –

גדעון סעדי : רוב המרתפים אתה צודק, אני מסכים. רק אני אומר, אם יש 30% -

אביבה גוטרמן : גדעון, בוא נסכם ככה שאני מאמינה שאלה שיש להם ... נעזור להם...

גדעון סעדי : אני רוצה רק דבר אחרון זה לברך על נושא ההיי טק, צריך לגמור בנושא

טוב. אני חושב שבאמת נושא ההיי טק בכל עיר זה משמש מה שנקרא,

צריך לשמש כ"אבן שואבת". כי בסך הכול כל מפעל שמגיע לעיר, בטח

במטראז' האמור של אלפי מטרים, נותן מה שנקרא כסף טוב לעיר, כי הוא

לא צורך שירותים, לא גני ילדים, לא חינוך, לא תשתיות תברואה, תשתיות

כאלה, פינני אשפה ותחבורה, אסור לשכוח שהם בפריפריה מבחינת

העירייה. אני אומר, חי, אז כמה שבאמת אני מברך על זה באמת מבחינת

העניין, דבר נוסף אני מבקש, בהזדמנות זאת, אין עיר מכובדת שחשוב לה

הנושא שאין לה מנהלת מכובדת. מנהלת לאזור תעשייה זה כמו ממשלה

קטנה באזור התעשייה. עם סמכויות –

אביבה גוטרמן : זה כשיהיה החברה הכלכלית, זאת הכוונה.

יחיאל דמארי : לא תהיה חברה כלכלית....

(מדברים יחד)

גדעון סעדי : הנושא הזה, אין עיר, אני אומר לך, זה לא לשים מישהו ולהגיד לו, חי,

רבותי, אני אומר, זה לא לקחת מישהו ולהגיד לו, אתה אחראי על אזורי

תעשייה. זה אומר לתת לו את הסמכויות, זה אומר להגדיר לו את

התפקיד, זה אומר לקבוע לו נהלים, זה אומר לאפשר לו לבוא לקראת,

לעשות מערכת שיווק ארצית, ממש. זה ביזנס. ביזנס לכל דבר. כל מפעל

כזה שמגיע להוד השרון, לא רק שהוא מכניס כסף, הוא יוצר איזשהו

אפקט שאנשים שמתחילים, אני מדקלם את חי, אני מדקלם אותך כל

השנים, זה לא משהו, אבא שלי היה שוחט ומוהל, למדתי את זה –

נעם פעיל : לומדים את זה באוניברסיטה,

גדעון סעדי : זה ולא הנושא. אז אני מודה שאפשרו לי ואני מתנצל שהארכתי בדברים,

אבל בגלל חשיבותם.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי : אני רוצה להגיד... לשים מישהו, איזה בן אדם, אני לא יודע, גדעון שהיה

ממלא מקום וסגן ראש העיר, היה שולח אליי כל מיני בעיות של תושבים, היה מפנה אותם אליי. זה לא חשוב. רוצה קודם כל להגיד תודה... קיבלתי ממנו משרד. המשרד שאני יושב עליו כבר 7-8 שנים משמש א' לשלוחה של ביטוח לאומי, ב' משמש לכל מיני בעיות ציבוריות של כל מיני בעיות של תושבים ומשרד השיכון, רווחה, בעלי מקצוע מתנדבים, 3 אנשים שבאים פעמיים בשבוע להתנדב, ללכת לכל הקשישים שאני רושם שחסר לו מנורה או מנעול, שלא יכולים לפתוח, או כל מיני דברים אחרים. מקבלים הסבר על הנושא בטיחות... אני הולך כל פעם לאיזה מועדון אחר, נותן להם הסבר על נושא בטיחות בדרכים. וגם על נושא הטלפונים שבתקופה האחרונה מקבלים טלפונים הקשישים או האנשים, אומרים להם, תבואי לביטוח לאומי, בינתיים היא עוזבת את הבית, נכנסים ופורצים את הבית, אנחנו נותנים להם את ההדרכה הזאת. אנחנו נותנים גם עורכי דין לצוואות. יש הרבה קשישים לא יודעים, אנחנו עושים להם, נותנים עורך דין ב-300 שקל, 400 שקל, 250 שקל, תלוי... אנחנו עושים להם צוואות... ממליצים על איזה בתי אבות, שתוך שנתיים הכנסנו איזה 10 אנשים לבתי אבות. גם לשפרינצק ברעננה, גם בפתח תקווה. אין דבר שהאזרח נכנס והוא לא מקבל תשובה שראויה לשמה. זאת אומרת, אני לא הולך להתגאות במשרד הזה, המשרד הזה כל הזמן יותר הרבה מסגן ראש העיר וממלא מקום כשהיה גדעון, אצלי היה מלא, אצלו היה ריק. אז אני ממש מברך.

דובר: הפוסל במומו פוסל...

דובר: יישר כוח.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: לא רק זה, גם משמש כוועדת הנחות, שיש הרבה בעיות שצריכים למלא כל מיני טפסים, גם לעירייה, גם לכתוב להם מכתבים, גם לעשות להם כל מיני, יש גיוב מלא. משעה 08:30 עד שעה 13:00. חוץ מזה אני מאוד מצטער, אנחנו בוועדת הנחות, גדעון לא מופיע. אני מאוד מצטער. אני חייב

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: גדעון ממלא מקום שלי, זה לא פייר מה שאתה עושה. הוא ממלא מקום

חוקי או לשנות את החוקים בכנסת, לא יודע מה, העיקר כדי להשוות אותנו ולהיות בתחרות שווה מול רעננה, כפר סבא, כי זה הערים.

נעם פעיל: גם המושבים.

חי אדיב: דבר שני התאגיד. כולם מדברים ומבקרים את התאגיד ובאיזשהו מקום יש צדק גם בהקמת התאגיד, מצד שני עובדתית הקמת התאגיד גרם לגירעון בתקציב השוטף, נקודה. אף אחד אל מבין את זה. כמה מיליונים של שקלים, אבל זו החלטת מדינה, אין מה לעשות, אנחנו יכולים להילחם ויכולים להיאבק, אבל צריך להמשיך לפרנס את מי שחי וגר בעיר הזאת. יחד עם זאת אני אומר לכם, צו הארנונה כמו שהוא עשה, עם כל המגבלות, אני לא אמרתי את זה סתם, מבחינת הגזבר זה להעלות את התקציב כדי לאזן את התקציב, 10% זה כמעט 10 מיליון שקל, אנחנו אחרי עבודת מטה ואחרי עבודה של חברי הקואליציה, הורדנו ל-5%, ואחרי 5% שהגזבר חתם על זה, מלית ברירה, זה על חשבון דברים אחרים. זה לא פתאום 5 כי מתחשק לנו. כשאומרים לא מעלים זה אומר, לא נותנים יותר שירות בתחומים 1,2,3. כשתגיעו לתקציב, תסתכלו על התקציב וכל אחד יסתכל, יגיד, רק רגע, למה הוספת רק 50,000 שקל בתחום כזה? למה לא 100,000 שקל? ולמה לא 200,000 שקל לפעילות כזאת? ואז תשכחו את הרגע שכולם אמרו נגד עליית ארנונה. אז זה חייב להיות על חשבון משהו. על חשבון, אני אומר את זה פה, אני לא אומר את זה כי אני רוצה לאיים או להפחיד. המציאות מחייבת. המשמעות היא פיטורי עובדים. גם כאלה שנחוצים. המשמעות היא לקצץ בעוד פעולות נוספות. ויש רשימה ארוכה של אפשרויות, וגם מי שלא יודע, בתקציב הקודם, עשינו תקציבים מותנים, אם נקבל ניתן ואם לא נקבל, אז זה גם פגע בנו באנרגיות של לעשות. אני אומר את זה לחברי, חברי הקואליציה. לכן אני רוצה לסכם את העניין. רבותיי, אני חושב שיש פה צו ארנונה אחראי, עם הרבה בטרות, עם הרבה התלבטות, עם הרבה מאמץ להוריד, מצד שני לא לפגוע בשירות, ואני אומר לכם, עדיין אנחנו רוצים לתת יותר ממה שיש לנו. המשמעות היא להיכנס לגירעון. לגירעון אף אחד לא רוצה להיכנס ולפעמים אין ברירה. לכן כדי למצוא איזון בין הרצון שלנו לתת שירות לבין הרצון שלנו לא להעלות

ארנונה, כמו שאמר ידידי שאבי, צו השעה. צו השעה זה הצו הזה, שהוא המינימום הנדרש כדי לתפקד. כשנועם דיבר, בא לי לבכות יחד איתו. אז מה? אבל אני יכול לעשות, זה כמו שבן אדם יקבל מכונית מרצדס, ויש לנו מכונית מרצדס בעיר הזאת, אבל צריך דלק. ואם אין דלק אתם יכולים להתהדר במכונית, אבל לנסוע מטר לא תוכלו. אלא אם תיקחו עם היד ותגררו אותה. לכן צריך דלק למכונית וארנונה זה דלק. וזו השפה הכי פשוטה שאני אומר לחבריי, ואני מסתכל על עצמי ואני מסתכל על משפחתי ועל חבריי וידידיי, וההיפך, בערים שהחתיך הסוציו אקונומי חלש, הם מעלים את הארנונה. כדי לעזור למי שזקוק. אז אם אתה רוצה לעזור לאלה שנזקקים, תצביע בעד הארנונה שנוכל לעזור להם.

יגאל הררי: למה פתחת חשבון חדש?

חי אדיב: זה אני אומר לך כבן המקום, לכן אני אומר, רבותיי, אני לא רוצה לנהל דיאלוג, שמעתי אותך, אני מעריך את מה שאתה אומר, אני מכבד את מה שכולם אמרו, אני רוצה להגיד לכולם, כולכם צודקים. אבל צריך להחליט. וזו ההמלצה של הקואליציה. ומשפט לסיום, אני אגיד לכם משפט שכולכם יודעים, אבל בואו נחזק. אופוזיציה באקדמיה ללשון עברית זה נגדה,

תפקידם להיות נגד. וקואליציה זה בעדה, זה להצביע בעד.

ניצה משה: רבותיי, אני רוצה להעלות להצבעה את ההצעה לאישור צו הארנונה לעיריית הוד השרון לשנת 2011, מי בעד?

9 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, אביאל אברמוביץ, אביבה גוטרמן, יחיאל דמארי, נדב דואני, נעם פעיל, משה ארז וחיים שאבי.

2 נגד: יגאל הררי וגדעון סעדי.

1 נמנע: אמיר כוכבי.

החלטה מס' 110/10:

מועצת העירייה מאשרת את צו הארנונה לעיריית הוד-השרון לשנת 2011 כולל אישור התיקון לצו הארנונה על העלאה/הפחתה חריגה בארנונה של 2.5% (במקום העלאה של 5% כפי שהוגשו לחברי המועצה בצו שנשלח אליהם ביום 15.11.10).

ניצה משה: הישיבה הסתיימה.

חי אדיב

ניצה משה